

гъ да отговоря отчасти на 37-то питаніе, ще трѣбва да при-  
бѣгна до старитѣ пѣсни, за въ старо врѣме, какъ е било.

Относително до незачитаніе правата на женитѣ и за на-  
казаніята, каквито сж могли да налагать мжжѣтъ въ старо  
врѣме, казва ни слѣдующата пѣсенъ :

„Сину Стуяне, Стуяне!  
Ти си Пяткана вярвашъ  
Яла я нимой вярва.  
Тя дава житу за вину,  
Два ката дава житу-ну  
Адинъ катъ зима вину-ну.“ —  
Стуянъ хи никакъ ни рече  
Га бѣ въ Пундѣлникъ утрина,  
Стуянъ на йоранъ тоарнува  
И си Пяткани викаше:  
„Пяткану поарву любовѣ!  
Рана прогимка\*) да зготвишъ.  
На йоранъ да я дунесешъ.“  
Та си Пяткана пузготви  
Рана-на прогимка,  
Та я на йоранъ ютнесе.  
Яга си таму юдиде,  
Стуянъ бивулче расприоагна  
Та си ми вприоагна Пяткана,  
Та си хи Стуянъ викаше:  
„Йори ми йори Пяткану,  
Та многу да ми наюрешъ  
Да давашъ житу за вину и пр.  
(Бѣлг. Ил., год. II, кн. V, стр. 118)

За продаване жената, има слѣдната пѣсенъ, записана  
въ Долно-Райково.

Стуянъ пу дворе ходяше,  
Тйоанки си поарсте трушаше.  
Де гу юварди Марийка,  
Марийка поарву любовіе.  
Марийка си гу питаше:  
„Стуяне поарву любовѣ!

---

\*) Прогимка—утренна закуска — е грѣцка дума.